

Aung San Suu Kyi : Tâm đi m cu c b u c b sung t i Mi n Đi n

Đoàn ng i ng h đ ng Liên đoàn Qu c gia vì Dân ch , thành ph Myitkyina, th ph bang Kachin, 24/02/2012.
Reuters/Soe Zeya

Cu c v n đ ng tranh c t ng th ng Pháp, chuy n vi ng thăm Cuba c a Đ c Giáo Hoàng, kinh t l n b i c a Tây Ban Nha ... đây là ch đ các t a chính trên báo Pháp ngày 29/03/2012.

Riêng v châu Á, cu c b u c b sung Mi n Đi n ngày 01/04 cũng đ c quan tâm, đ c bi t v i phóng s t i ch c a phóng viên La Croix : “Theo b c chân bà Aung San Suu Kyi” – t a đ m trên trang nh t.

Bài vi t c a La Croix n i b t v i b c nh l n cho th y lãnh t đ i l p Mi n Đi n v i tr em bao

quanh. M t em đang hôn lên m t c a bà.

Rémy Favre, đ c phái viên La Croix đã đi theo nhà đ i l p trong nh ng ngày cu i cu c v n đ ng tranh c , và nh n th y là bà Aung San Suu Kyi đã ch ng t đ c t m vóc lãnh đ o c a mình.

Theo ghi nh n c a La Croix, cu c v n đ ng r t sôi n i, bà Aung San Suu Kyi đã không ti c công s c đi hàng ngàn cây s , dùng đ lo i ph ng ti n chuyên ch - máy bay, xe h i, và c tàu th y - g p hàng trăm ngàn ng i. Bà đã bi n cu c b u c ngh vi n b sung ngày 01/04/2012 thành m t s ki n l n c a qu c gia.

Nhà báo La Croix, Rémy Favre không h t ng c nhiên tr c lòng hâm m c a qu n chúng : h t p h p đ c đ ng, ph n thì mang hoa đ n t ng, thanh niên thì trèo lên cây đ th y rõ h n th n t ng c a mình.

Nh ng phát bi u c a bà v i t ng gi n đ đã đi th ng vào trái tim c a ng i nghe, và bà th ng nh c là đ ng c a bà không h a nh ng gì không th làm đ c, nh ng bà không tránh né nh ng v n đ gai góc, mà ng i dân không dám nói ra : nh v n đ tranh ch p c các bang có dân t c thi u s , ch ng h n nh khi bà đ n Kachin và Mon.

Bài báo trích l i m t ng i đã nghe bà. Ông Hla Wai, 60 tu i, r t xúc đ ng, gi i thích : “Bà y nói th t ...T t c nh ng gì bà nói lên gi ng nh nh ng gì chúng tôi c m nh n, nh ng trong làng tôi không ai dám nói ra. Tôi r t cảm n bà”.

Bài báo cũng nêu lên câu h i khá then ch t : bà Aung San Suu Kyi có th làm nh th nào đ bi n lòng ái m , h u thu n to l n c a qu n chúng thành nh ng c i t chính tr xác th c ?

Ngày ch nh t này, c tri Mi n Đ i n s b u b sung 45 gh dân bi u. Liên Đoàn Qu c gia vì Dân ch c a bà ra tranh 44 gh . Bà Aung San Suu Kyi, theo tác gi bài báo, có l s th ng, vì ch đ m i c n h p tác v i bà, đ cho th y h tôn tr ng đ i l p, qua đó thuy t ph c c ng đ ng qu c t b i b tr ng ph t.

Nhưng cho dù Liên đoàn Quốc gia vì Dân chúng bà có giành hết số ghế bổ sung, thì họ vẫn là thiểu số tại Quốc hội. Bà Aung San Suu Kyi, dù có bầu thì cũng chỉ có thể đưa ra đề nghị Quốc hội, nhưng bà không có quyền quyết định.

Tóm lại phe đối lập Miền Điện không có ảnh hưởng gì đáng kể, phải chờ đến cuộc tổng tuyển cử sắp tới vào năm 2015.

Trong phần kết luận, bài báo nhận định : Một mình bà Aung San Suu Kyi không thể mang lại dân chúng cho Miền Điện, cho nên bà đã vận động những người khác bà là hãy dồn thân họ vào. Thế nhưng họ lại hoàn toàn đưa vào bà.

Kachin : mối đe dọa cho tiến trình cải tổ tại Miền Điện

Le Figaro hôm nay cũng chú ý đến Miền Điện, nhưng về tình hình bất ổn ở các bang người thiểu số, nhất là ở Kachin, nơi mà lực lượng vũ trang của người thiểu số, sau 17 năm ngừng bắn, đã ‘trở lại con đường chiến tranh’. Tình hình này, theo phân tích của tờ báo, không những đe dọa hòa bình ở Miền Điện, mà còn tác động đến số mệnh của chính trẻ em nay.

Tác giả bài báo quy trách nhiệm cho lãnh đạo Miền Điện, mặc dù đã đưa ra những lời hứa dân chúng hóa, mong muốn hòa bình, nhưng lại nhúm lên ngọn lửa chiến tranh ở vùng núi phía Bắc để khuếch đại người ở Kachin.

Theo bài phóng sự, hầu như chiến dịch của hai bên trong thời gian đã bùng nổ vào năm 2010, sau khi người ở Kachin bác bỏ lệnh của chính quyền buộc lực lượng vũ trang của họ sát nhập vào mặt trận với biên phòng. Và quân đội Miền Điện đã tăng cường lực lượng ở các vùng Kachin, bắt giữ dân chúng, tra tấn, cướp bóc hiếp ...

Trong không khí bạo động hiện nay, cuộc biểu tình ngày chẵn nhất này đã bùng nổ trong vùng.

Hi n nay thì còn 50.000 du kích quân Kachin đ c trang bị súng ng.

Le Figaro nh c i m t báo cáo c a nhóm nghiên c u International Crisis Group, đánh giá r ng chi n tranh ở vùng Kachin là m i đe d a nghiêm tr ng nh t đ i v i hòa bình Mi n Đi n. Ng i Kachin đã h p tác r t ch c ch v i chính q y n, v i c h c m súng tr i s có h u qu r t tại h i.

Đ c Giáo Hoàng b o v t do t i Cuba

Chuy n vi ng thăm Cuba c a Đ c Giáo Hoàng Bênêdictô 16, đ c báo gi i Pháp theo dõi sát sao. Trong hàng tít đ u tiên trang nh t c a mình, t La Croix ghi nh n : “T i Cuba, Đ c Giáo Hoàng đã b o v các quy n t do”.

T báo gi i thích bên d i là trong 3 ngày, Đ c Giáo Hoàng đã c vũ m nh m nh ng thay đ i đang đ c ti n hành ở đ o, trong khi ngài v n nh n m nh trên vai trò c a Giáo h i trong đ i s ng tâm linh.

Trong bài xã lu n, La Croix nh n th y là quan h gi a Nhà n c Cuba và Giáo h i, ng i trung gian gi a chính quy n và đ i l p, đã êm th m h n là trong quá kh .

Và trong phát bi u c a ngài, Đ c Giáo Hoàng đã mu n b o v nh ng đ i u đã đ t đ c, tuy ngài không tránh né v n đ s ph n tù nhân chính tr hay nh ng khó khăn hàng ngày c a ng i dân, trong cu c ti p xúc v i ông Raul Castro.

La Croix, m t cách hóm h nh cho là khi đ n Cuba, Đ c Giáo Hoàng không có ý đ nh thúc đ y s s p đ c a m t ch đ đã c n h i s c, mà ngài mu n h tr m t ti n trình thay đ i th c s , tuy ch m ch p, qua v i c duy trì đ i tho i v i lãnh đ o Cuba. Nh th , ngài đóng góp vào “s xích l i g n nhau gi a chính quy n và ng i dân, gi a nh ng ng i Cuba v i nhau, nh ng ng i tin t ng vào Đ c Chúa và nh ng ng i không tin t ng.”

La Croix cũng trỏ lại với Đức Giáo Hoàng đã không tiếp xúc với các nhà ly khai, đi lại Cuba.

Tờ báo trích dẫn giới thích của cha Lombardi, phát ngôn viên Tòa Thánh, là không có cuộc tiếp xúc với bất kỳ nhóm nào được đề cập đến trong chương trình, cho dù là tôn giáo. Có lẽ, theo tờ báo, là để làm nhẹ đi một chương trình đã khá nặng nề với một nguời 84 tuổi.

Trong bài xã luận của mình, báo Le Monde nhìn vấn đề dưới một góc độ khác.

Đi với tờ báo, Đức Giáo Hoàng đã không gặp giới ly khai trong một chuyến viếng thăm có tính chất thu hút tôn giáo. Có lẽ đây là điều kiện mà chính Castro đã đưa ra cho chuyến đi của ngài. Và cũng hiểu được là Tòa Thánh đã quan tâm đến việc này. Vì nếu không thì sẽ làm cho giáo hội Cuba một đi không thu hút được lòng tin mà chuyến viếng thăm của Đức Giáo Hoàng mang lại.

Le Figaro cũng dành một trang báo cho chuyến đi này với cùng cái nhìn với đồng nghiệp La Croix qua tựa đề : “La Habana, Đức Giáo Hoàng khuyến khích chính Công sứ thay đổi, tít lên bên trên bức ảnh Đức Giáo Hoàng cầm tay Fidel Castro trong cuộc tiếp xúc hôm qua, thật.”

Trong hàng tựa bài phân tích bên dưới, tờ báo nhận thấy : “Chính quyền Cuba cần đến Giáo hội Công giáo”.

Tác giả bài phân tích Patrick Bele, đánh giá là đi với chính quyền Castro, Giáo hội là đi tác quý báu. Trong một đất nước mà đồng Công sứ kiểm soát hầu như phần lớn các tổ chức xã hội dân sự, thì chính quyền có một nguời đi thoải mái để xem là đáng lo.

Như vào năm 2010 để giới quy tụ vấn đề gai góc của từ chính trị, cho thấy dấu hiệu cởi trói, thì ông Raul Castro một cách tự nhiên đã quay sang Giáo hội Công giáo, và Đức Hồng Y Ortega đã làm trung gian hòa giải.

Đã cho thấy những dấu hiệu của cải cách, thay đổi của chế độ, chính quyền Cuba đã thấy được Giáo hội muốn đem mình tuy thủ hãm.

Nhiều nhà lý khai đã tỏ ra lo ngại vì sự xích lại gần nhau này, sự ràng buộc giữa bệ lập pháp. Nhưng Le Figaro cho là phải công nhận một điều, chế độ bao giờ Giáo hội Công giáo mới bắt đầu vượt qua một thế kỷ của Cuba từ cách mạng năm 1959 đến nay. Và chế độ Cuba có thể tận hưởng là đã mở cửa một phần, cho dù không có cải cách chính trị.

Các ngôn nhân đấu tranh của người Tây Tạng tại Trung Quốc

Trên báo Châu Á, Libération hôm nay đã biết quan tâm đến các vụ tố cáo tội ác của người Tây Tạng, với bài phóng sự dài 2 trang trích thành tựa đề là “Khi 2.000 người Tây Tạng tố cáo ...”

Bài phóng sự kể về vụ tố cáo ngày 17/03 vừa qua tại huyện Địch Nhân, Quý Châu. Đây là vụ tố cáo thứ 29 trong vòng một năm. Người bị bắt mình thành người đầu tiên là một nông dân 44 tuổi, có 4 đứa con.

Libération trích dẫn bài của Dorge, một nhà buôn, đã chứng kiến cảnh tố cáo, cho là người chung quanh không ai tìm cách dấn thân, mà chỉ liếc nhìn người chỉ trích khăng khăng chung quanh để phúng dụ.

Theo nhân vật này thì trong thời gian gần đây có tin đồn mà nhiều người rất tin. Đó là nếu có 2000 người tố cáo, thì sẽ hy sinh lập nên một mà phép mở cửa sẽ xảy ra và Tây Tạng sẽ được độc lập.

Dĩ nhiên là chính quyền đã phong tỏa các lập pháp khu vực, báo giới không được phép đến đây, nhưng cũng có người đi khắp nơi để đi qua những con đường mòn vòng vào để đến nơi.

Theo bài báo, công an đã đặt camera theo dõi người qua lại. Nhưng dù vậy, mỗi ngày hàng

trăm người và nên vì người nhà người đi tù thiêu, người đi xe, người đi bộ, mang quà đến biếu, người nghèo mang trà, kẻ giàu mang tiền, có khi đến cả ngàn euro. Công an dĩ nhiên có mặt.

Tình trạng giam cầm, tra tấn, thiêu, diễn ra hàng ngày ở các vùng Tây Tạng, những việc trên áp đó, theo bài báo, càng kích động tinh thần chống đối, và thiêu là hành động phản kháng tất cùng.

Nhiều người nghĩ là việc thiêu là một hành động chính đáng. Sự hy sinh tất cùng cho Tây Tạng làm cho họ hạnh phúc là người Tây Tạng. Đối với họ, thiêu không phải là một hành động tuy tất cùng, mà người khác là khác.

Tác giả bài phóng sự kết luận với giọng thích của một nhà thơ Tây Tạng, Kelsang :

« Sau nhiều năm bị tuy tất cùng, những việc thiêu đã mang lại cho người Tây Tạng một niềm hy vọng không thể tưởng tượng được. Sự hy sinh này đã hun đúc một ý thức chung và đánh thức ý chí kháng cự. »

Công an Trung Quốc đã nỗ lực tìm cách tịch thu tất cả các hình ảnh, xóa dấu vết các việc thiêu.